

Andrzej Hunicz

Dąbrówka Starzeńska, gm. Dynów, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 281-282

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CZERSK, gm. Góra Kalwaria
woj. warszawskie
Stanowisko 1 i 3

patrz
wczesne średniowiecze

CZYŻÓW SZLACHECKI, gm. Zawichost
woj. tarnobrzeskie

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Warszawie

Badania archeologiczne prowadził mgr Włodzimierz Pella. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Pałac /XVIII-XIX w./.

Badania archeologiczno-architektoniczne przeprowadzone były w ramach współpracy z Pracownią Dokumentacji Naukowo-Historycznej. Celem ich było ustalenie stratygrafii obiektu oraz poszukiwania relikwów wcześniejszej zabudowy wspomnianej w źródłach historycznych. Badania wykopaliskowe poprzedziły wiercenia badawcze. W ramach prac archeologicznych wykonano dwa wykopy o łącznej powierzchni około 40 m².

Stwierdzono, że siedemnastowieczny pałac wybudowano we wkopie szerokoprzeźrznym wykorzystując urozmaiconą konfigurację terenu. Podczas tych prac mogła ulec zniszczeniu ewentualna wcześniejsza zabudowa. W warstwach zasypiskowych stwierdzono występowanie ceramiki pochodzącej z XV-XVIII wieku.

DĄBRÓWKA STARZENSKA, gm. Dynów
woj. przemyskie

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz. Finansował WKZ w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Zamek - okres nowożytny /XVI-XIX w./.

Zamek zbudowany został na płaskim cyplu wzgórza, ograniczonego od północy, wschodu i zachodu stromymi skarpami opadającymi ku dolinie utworzonej w miejscu ujścia rzeki Dąbrówki do Sanu.

Nawarstwienia kulturowe w obrębie dziedzica mają małą miąższość /pośrodku dziedzica 0,6 - 0,8 m/, a calec przykryty jest warstwą humusu pierwotnego.

Odsłonięto fundamenty nieistniejącego obecnie północnego skrzydła zamku. Analiza układu warstw i murów zdaje się wskazywać, iż budowa tego skrzydła nie została zakończona. Z dalszych prac zrezygnowano prawdopodobnie po pożarze w początkach XVII w., który zniszczył istniejącą tu zapewne drewnianą, tymczasową nadbudowę.

Analiza architektoniczna murów skrzydła zachodniego oraz wyniki prac wykopaliskowych wskazują, że budowę zamku rozpoczęto w początkach XVII wieku. Uzyskano następujące materiały: ułamki naczyń toczonych wypalonych w atmosferze redukcyjnej, ułamki naczyń toczonych o powierzchniach pokrytych szklivem, kafle pokryte najczęściej szklivem zielonym, brązowym i białym, oraz stosunkowo licznie występujące ułamki naczyń szklanych. Spośród kafli na uwagę zasługuje zwieńczenie pieca zdobione plastycznym motywem herbu Radwan.

Badania sezonu 1975 skoncentrowano w narożniku północno-wschodnim, w obrębie istniejącej niegdyś baszty. Stwierdzono, że odsłonięty fragment kurtyny północnej jest dostawiony do północno-zachodniej przypory baszty. W najbliższym sąsiedztwie baszty odsłonięto mury fundamentowe - pozostałość po częściowo podpiwniczonym budynku, który był zapewne najstarszą budowlą całego założenia zamkowego i powstał w XVI wieku.

Dokumentacja z badań znajduje się w posiadaniu WKZ w Rzeszowie oraz w archiwum P.P.PKZ Oddział w Łublinie.

ELBLĄG
Zamek
Stanowisko 2

Urząd Miejski w Elblągu

Badania archeologiczne prowadził mgr Jerzy Kruppé, geofizyczne-zespół pod kierownictwem mgr inż. Jerzego Grodnickiego. Finansował Urząd Miejski w Elblągu. Pierwszy sezon badań. Zamek /XIV-XV w./.

Przeprowadzono badania wstępne mające na celu rozpoznanie stratygrafii na dziedzicu zamkowym oraz odczytanie rozplanowania obiektu.

Wykop rozpoznawczy o powierzchni 12 m², założono przy zachodniej ścianie zachowanego w ruinie budynku tzw. "spichlerza". Fundament